

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 7 marca 2023 r. – Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

(Sprawa C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges”, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο”

Strony pozwane: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 38 dyrektywy 2013/32/UE⁽¹⁾ w związku z art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że

- 1) stoi on na przeszkodzie unormowaniu krajowemu (regulacyjnemu), które wskazuje jako ogólnie bezpieczny, dla niektórych kategorii osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, kraj trzeci, który wprowadził wywiązał się z prawnego obowiązku zezwolenia na readmisję na swoje terytorium tych kategorii wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową, lecz w rzeczywistości od dawna (w tym przypadku od ponad 20 miesięcy) odmawia readmisji, a nie można stwierdzić, że zbadano możliwość zmiany stanowiska tego państwa w najbliższej przyszłości
czy w ten sposób, że
- 2) readmisja do kraju trzeciego nie stanowi kumulatywnej przesłanki przyjęcia aktu krajowego (regulacyjnego) określającego kraj trzeci jako ogólnie bezpieczny dla pewnych kategorii osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, lecz jest przesłanką przyjęcia indywidualnego aktu odrzucającego konkretny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalny ze względu na istnienie „bezpiecznego kraju trzeciego”
czy w ten sposób, że
- 3) readmisja do „bezpiecznego kraju trzeciego” jest kwestią podlegającą weryfikacji jedynie w momencie wykonania decyzji, jeśli decyzja o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej opiera się na podstawie „bezpiecznego kraju trzeciego”.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (przekształcenie) (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 13 marca 2023 r. – Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA

(Sprawa C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ford Italia SpA

Druga strona postępowania: ZP, Stracciari SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia rozszerzająca odpowiedzialność producenta na dostawcę, nawet jeśli dostawca nie umieścił fizycznie swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego na towarze, tylko dlatego, że nazwa, znak towarowy lub inne oznaczenie odróżniające dostawcy pokrywają się całkowicie lub częściowo z nazwą, znakiem towarowym lub innym oznaczeniem odróżniającym producenta jest zgodna z art. 3 [ust. 1] dyrektywy 85/374/EWG ⁽¹⁾ – a jeśli nie, to dlaczego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. 1985, L 210, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa (Łotwa)
w dniu 16 marca 2023 r. – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas
Republikas Saeima**

(Sprawa C-161/23, Lireva Investments i in.)

(2023/C 189/27)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Druga strona postępowania: Latvijas Republikas Saeima

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, na podstawie którego sąd krajowy rozstrzyga w przedmiocie konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa w odrębnym postępowaniu dotyczącym mienia uzyskanego niezgodnie z prawem, które to postępowanie toczy się niezależnie od głównego postępowania karnego jeszcze przed stwierdzeniem popełnienia przestępstwa i przed uznaniem danej osoby za winną jego popełnienia, i które to uregulowanie jednocześnie przewiduje konfiskatę na podstawie materiałów pochodzących z akt sprawy karnej, jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2014/42 ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 tej dyrektywy, i decyzji ramowej 2005/212 ⁽²⁾, w szczególności art. 2 tej decyzji ramowej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy krajowe uregulowanie dotyczące dowodu na przestępstwo pochodzenie mienia, w postępowaniach dotyczących mienia uzyskanego niezgodnie z prawem, takie jak to ustanowione w spornych przepisach, może być uznane za zgodne z prawem do rzetelnego procesu sądowego ustanowionym w art. 47 i 48 karty oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/42?
- 3) Czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby sąd konstytucyjny państwa członkowskiego, który rozpatruje skargę konstytucyjną na uregulowanie krajowe uznane za niezgodne z prawem Unii, stwierdził, że zastosowanie ma zasada pewności prawa i że skutki prawne tego uregulowania zostają utrzymane w odniesieniu do okresu, w którym uregulowanie to obowiązywało?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, L 127, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).
